

Storyline metodunun elmi nailiyyətə və təhsilin davamlılığına təsiri

Müəlliflər

Serkan Yaşar Güney

Mərmərə Universiteti, Təhsil Tədqiqatları İnstitutu, Türkiyə, İstanbul.

E-mail: serkanyg@gmail.com;

<https://orcid.org/0000-0002-7370-9155>

Midrabi Cihangir Doğan

Prof. Dr., Mərmərə Universiteti, ibtidai təhsil şöbəsinin müdiri. Türkiyə, İstanbul. E-mail: mcdogan@marmara.edu.tr

Annotasiya

Son illərdə Türkiyədəki təhsil proqramlarının əsas fəlsəfəsi olaraq qəbul edilən struktur formalaşdırma anlayışının əsasında, əslində, «öyrəndiyimiz hər şeyin zehindəki bir konfigurasiyanın nəticəsində meydana gəldiyi» fərziyyəsi dayanır (MEB, 2005). Bu prosesdə ayrı-ayrı şəxslər daha çox məsuliyyət daşımalı və tədrisdə daha diqqətli olmalıdırlar. Çünki bununla, yəni fərdlərə daha effektiv öyrənmə mühiti yaratmaqla onların özünüinkışafını təmin etmək mümkündür. Bu anlayış çərçivəsində yaradılan yeni tədris proqramları əsasında hazırlanan dərs vəsaitlərindəki mövzuların şagirdlərə hansı formada effektiv tədris mühiti yaratması probleminin araşdırılması vacib məsələdir. Effektiv öyrənmə mühiti yaradılmadığı təqdirdə formalaşdırma metodu sayəsində inkişaf etdirilən təhsil proqramları ilə şagirdlərin müasir metodlarla keçirilən dərsləri yaxşı qavrayıb öyrənmələrini gözləmək qeyri-peşəkarlıqdan xəbər verir. Bu tədqiqat konstruktiv təlim mühitində şagirdlər üçün münasib bir sinif mühitinin necə formalaşdırıla biləcəyini göstərir. Araşdırma hələ dünyada yayılmaqda olan Storyline yanaşma formalarının təsirinin ortaya çıxarılıb aşkarlanması baxımından da əhəmiyyətlidir. Tədqiqatın nəticələri bizə Türkiyə Milli Təhsil Nazirliyinin proqram inkişaf fəaliyyətinə də nəzər salmağa imkan verir. Məqalə dünyada və Türkiyədə hələ məhdud sayda akademik elmi tədqiqatın aparıldığı Storyline metodu sahəsində tədqiqatçılar və bunu tətbiq edən müəllimlər üçün nəzərdə tutulur.

Açar sözlər

Storyline metodu, formalaşdırma, təhsil proqramları, elmi nailiyyət və təhsilin davamlılığı.

DOI: 10.32906/AJES/686/2019.01.38

Məqaləyə istinad:

Güney S.Y., Doğan M.C. (2019) *Storyline metodunun elmi nailiyyət və təhsilin davamlılığına təsiri*. «Azərbaycan məktəbi». № 1 (686), səh. 69–90.

Məqalə tarixçəsi: Göndərilib — 21.01.2019; Qəbul edilib — 16.03.2019

Storyline yaklaşımının akademik başarı ve öğrenmenin kalıcılığı üzerindeki etkisi

Yazarlar

Serkan Yaşar Güney

Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkiye, İstanbul.

Email: serkanyg@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-7370-9155>

Midrabi Cihangir Doğan

Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Temel Eğitim Bölüm Başkanı. Türkiye,

İstanbul. E-mail: mcdogan@marmara.edu.tr

Özet

Son yıllarda Türkiye'deki öğretim programlarının ana felsefesi olarak benimsenen yapılandırmacı anlayışın temelinde, "Tüm öğrenmelerin zihindeki bir yapılandırma sonucu oluştuğu" varsayımı vardır (MEB, 2005). Bireylerin öğrenme sürecinde daha fazla sorumluluk almaları ve etkin olmalarını gerekmektedir. Bu, bireylerin daha anlamlı öğrenme ortamları ile gelişimlerini sağlamaları anlamına gelmektedir. Bu anlayış çerçevesinde oluşturulan yeni öğretim programlarının temelinde geliştirilen ders kitaplarında yer alan etkinliklerin, öğrencilere ne derece anlamlı öğrenme ortamları sunduğu konusu, araştırılması gereken bir konudur. Yapılandırmacılık anlayışı ile geliştirilen öğretim programları ile öğrencilerin kazanması amaçlanan tutum, beceri ve davranışların anlamlı öğrenme ortamları sunulmadığı bir sınıf ortamında çağdaş bir anlayışla anlamlı öğrenmelerin gerçekleşmesini beklemek pek olası değildir. Bu araştırma ile yapılandırmacı öğrenme ortamlarında öğrenciler için anlamlı sınıf etkinliklerinin nasıl oluşturulabileceği sorunu ele alınmıştır. Araştırma, henüz dünyada yaygınlaşmakta olan Storyline Yaklaşımı uygulamalarının etkisinin ortaya konulacak olması bakımından önemlidir. Araştırmanın sonuçları, özellikle Milli Eğitim Bakanlığı'nın program geliştirme çalışmalarına ışık tutması beklenmektedir. Ayrıca, Dünya'da ve Türkiye'de henüz kısıtlı sayıda akademik çalışmanın bulunduğu Storyline Yaklaşımı alanında araştırmacılara ve uygulayıcı öğretmenlere yol göstermesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler

Storyline Yaklaşımı, Yapılandırmacılık, Eğitim Programları, Akademik Başarı ve Öğrenmenin Kalıcılığı

DOI: 10.32906/AJES/686/2019.01.38

Makaleden alıntı: Güney S.Y., Doğan M.C. (2019) *Storyline yaklaşımının akademik başarı ve öğrenmenin kalıcılığı üzerindeki etkisi*. «Azərbaycan məktəbi». № 1 (686), s. 69–90.

Makale Tarihçesi:

Gönderim Tarihi — 21.01.2019; Kabul Tarihi — 16.03.2019

The effects of storyline approach on academic success and retention of learning

Authors **Serkan Yashar Guney**

Institute of Educational Sciences of Marmara University, Turkey, Istanbul. Email: serkanyg@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-7370-9155>

Midrabi Cihangir Doğan

Prof. Dr., Marmara University, Head of Department of Primary Education, Turkey, Istanbul. E-mail: mcdogan@marmara.edu.tr

Abstract It is assumed that “learning occurs as a result at construction in mind” according to constructivist approach acknowledged in curriculum planning in Turkey in recent years (MEB, 2005). Individuals must take more responsibilities and they must be more active in learning process. This means, individuals would make process with the help of significant learning environment. Based on the approach, developed in the curriculum, the activities in the new text books, is a subject that should be investigated to what extent the activities provide meaningful environments to students. If the classroom environment is not designed according to the attitudes, skills and behaviors of the students, with the view of this approach it is unlikely to expect meaningful learning to take place with contemporary understandings in the environment. The research is important because it will reveal the effect of the Storyline approach, which is becoming widespread in the World. The results of the research are expected to shed light on the developments of the Turkish Ministry of Education curriculum. It is also expected that this study will guide, researchers and practitioners in the Storyline approach, where there are limited number of academic studies in the World.

Keywords Storyline Approach, Constructivism, Curriculum, Academic Success, Retention of Learning

---

DOI: 10.32906/AJES/686/2019.01.38

To cite this article: Guney S.Y., Doğan M.C. (2019) *The effects of storyline approach on academic success and retention of learning*. Azerbaijan Journal of Educational Studies. Vol. 686, Issue I, pp. 69–90.

Article history: Received — 21.01.2019; Accepted — 16.03.2019

1. Giriş

Saf gerçekçiliğin eleştirisinden doğan yapılandırmacılık, son 30 yılda eğitim felsefesinde özellikle de bilgi kuramında önemli bir paradigma olmuştur (Schwanke & Gronostay s:54, 2007). Yapılandırmacılık öğrenme ortamında temel olarak; bilginin öğrenci tarafından yapılandırılmasını anlatır. Yani bireyler bilgiyi aynen almaz, kendi bilgilerini yeniden oluştururlar. Kendilerinde var olan bilgiyle beraber yeni bilgiyi, yine kendi öznel durumlarına uyarlayarak öğrenirler (Özden, 2003, s.54-55).

Yapılandırmacı anlayışa göre öğretim, öğretmenin öğrenmeyi gerçekleştirebilmek için oluşturduğu anlam yüklü bir ilizyondur. Yapılandırmacı anlayışta öğretmen, öğrenme sürecinin öğrenciler tarafından bilgi, beceri ve tutumlarını etkin bir şekilde geliştirdikleri anlayışını benimseyecektir. Bu durum, yeterli öğretimdeki veya öğrenmedeki en uygun yöntemin ne olacağı sorusunu ortaya çıkarmaktadır.

Yapılandırmacılık anlayışına uygun oluşturulan öğrenme ortamları, gerçeklik kavramına getirdikleri bakış açısıyla daha bireyselci öğrenme ortamları sunulmasına imkân tanımışlardır. Bunlardan bazıları; işbirliğine dayalı öğrenme, problem çözmeye dayalı öğrenme, proje temelli öğrenme, tartışma, eğitici drama, tam öğrenme ve bu araştırmaya da konu olan Storyline Yaklaşımı olarak gösterilebilir.

Storyline Yaklaşımının kuramsal temeli oldukça eklektiktir. John Dewey, Jerome Bruner ve pek çok başka eğitim bilimcisinin eğitim felsefeleri, o dönemde sağlam bir kuramsal temel bulmak zor görünse de Storyline Yaklaşımı ile birleştirilmiştir. Storyline Yaklaşımı, geçen yüzyılın 80 veya 90lı yıllarında geniş bir kitle tarafından bilinmeye başlayan “yapılandırmacılık anlayışına” uyduğu ortaya çıkan birçok tutarlı görüş ve argüman ortaya koymuştur (Schwanke & Gronostay s:54, 2007).

Storyline Yaklaşımı öykünün, eğitsel içerikte bağlam; eğitsel sürecin planlanmasında ise format olarak merkezde olduğu konuya dayalı bir öğretimdir. Bu yaklaşım, bir konu yapısının egemen olduğu pek çok çağdaş öğretim programındaki mevcut tutarsızlıklara cevap vermeye çalışır. Konular; gelenek, kültürel miras, yeni deneyimler, toplumda ve bilimdeki görüşler ve gelişmeler tarafından belirlenen amaç ve hedeflerle uyuşan içeriği kapsayıcı olarak kullanılır.

Kendi başına konu yapısı, eğitimde içeriğin çerçevesini düzenleyen somut bir varlıktır. Ancak öğrenciler için, eğitimin anlamlı bütünlüğünü bozarak içeriğin anlaşılabilir bir şekilde alt dallara bölünmesine yol açabilir (Letschert, 2006). Bu anlamda Storyline Yaklaşımı, öğretim programları içeriğinin anlamlı ve bütünsel olarak sunulabilmesi için sağlam ve güvenilir bir yapı sunmaktadır.

Bu araştırmada, öğretim programları ile öğrencilerin edinmesi amaçlanan içeriklerin anlamlı ve bütünsel bir yapı içerisinde sunulmasının etkisini ölçmek amacıyla, İlkokul 4. Sınıf Fen Bilimleri dersinde Storyline Yaklaşımının öğrencilerin akademik başarıları ve öğrenmenin kalıcılığı üzerindeki etkisinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

2. Storyline Yaklaşımı

Dewey, küçük çocuklar için öykü formatının gücüne değinmiştir. Gelişimsel olarak anaokulu çocuğunun insanlar dünyasında yaşadığını ve bu dünyanın aktivitelerle keşfedildiğini savunmuştur. Storyline Yaklaşımı bu prensibin yalnızca küçük çocuklar için değil tüm öğrenciler için geçerli olmasını sağlar (Creswell, s. 90-91, 2007). Uluslararası literatür incelendiğinde anaokulundan (Tepetaş, 2011) yükseköğretime (Mitchell, 2016) kadar pek çok seviyede Storyline Yaklaşımı uygulamaları yapıldığı görülmektedir.

Storyline Yaklaşımı aynı zamanda bir öğretim yöntemidir. Bir yöntem olarak, öğrencilerin anlamlı öğrenmeyi konular aracılığıyla gerçekleştirmesi için yaratıcı bir yaklaşım kullanır. Storyline Yaklaşımı planlanırken öğretmen; belli bir konu üzerinden öğretmeyi ve öğrenmeyi bağlamlandırma ve odaklandırma amacıyla öykü aracını kullanır. Bu yöntemin en önemli tarafı, öğrencinin önceden bildikleriyle başlaması ve özenle hazırlanmış sorular ve aktiviteler ile öğrencilerin bilgi ve becerilerini kuvvetlendirip geliştirmesidir.

Her bir Storyline Yaklaşımı aynı formatı kullanır. Öğretmen; heyecan verici öğrenmeyi teşvik etmek adına özenle tasarlanmış, öğrenciyi “öykü”yü oluşturması ve bağlamlandırması için destekleyen ve yüreklendiren anahtar sorulara sahip bir bölümler “dizi”si (-line) planlar. Öğrencinin sahiplenme, bağımsızlık ve kendine güven duygularını edinmesini amaçlar (Omand C. (2014).

Programın tümleşmesine yeni bir yaklaşım olarak görülebilecek olan Storyline Yaklaşımının, Tematik Yaklaşımdan farkı, “anahtar soruların” sunulmasıdır. Tematik yaklaşımlarda tesadüfi/dağınık olmasına rağmen, Storyline Yaklaşımı’nda etkinliklerin sırası önemlidir. Her bir öykü teması bölümü bir öncekine dayanır (aşamalılık) (Bell, 1994).

Meldgaard (1994), bazı belli başlı Storyline Yaklaşımı ilkelerini şu şekilde sıralamıştır.

- Çocukların okula başlarken ön bilgileri bulunmaktadır.
- Okuldaki çalışmalar çocuğun ilgisine/merakına uygun olmalıdır.
- Her bir okul günü birbiriyle bağlantılı ve bütünlük oluşturmalıdır.
- Öğrencilerin sorumluluk duygusu ve süreci benimsemeleri öğrenme sürecinde düşüncelerine verilen öneme ve öğrenme ortamını etkileyebilme güçlerine bağlıdır.
- Öğrenciler okulda somut ve yaratıcı olarak çalışmalıdır.
- Öğrenciler bildiklerini gerçek hayatta sinayabilmelidir.

Bu maddeler aynı zamanda yapılandırmacı yaklaşım ile de paralellik göstermektedir (Peterszen, 2001).

Storyline Yaklaşımı, öğrencilere hiçbir zaman düşünmedikleri sorunların cevaplarını vermek yerine sorunları yaratır ve öğrencilerin sorularını ön plana çıkarır. Öğretmen ve öğrenciler birlikte fikir üretirler. Storyline Yaklaşımı özünde deneysel ve yapısalıdır. Sosyal konuları ve çevreyi keşfetmek için bir uyarıcıdır. Sanat ve dil ise tartışma, anlatma ve açıklama aracı olarak kullanılmaktadır. Araştırma ve referans becerileri ise bilgi kaynaklarını kullanarak; video ve film

şeritlerini izleyerek; kitaplar, poster ve fotoğraflar üzerinde çalışarak; öğrencileri farklı yollarla cevap ve bilgi aramaları için teşvik ederek geliştirilir. Konular genişledikçe öğrenciler fikir, anlayış ve cevaplarını sözlü ya da yazılı olarak kaydederek. Bu yolla, bireysel çalışma zenginliği ve güçlü bir sınıf görünümü yaratılır. Bütün bunlar, öykü süreci tamamlandığında gözden geçirme ve değerlendirme sürecine imkân verir (Harkness 1993). Öğrenci ürünlerinin kaydedilmesi, özellikle portfolyo türü değerlendirme biçiminin Storyline Yaklaşımı uygulamalarında kolaylıkla kullanılabilecek bir değerlendirme şekli olarak kabul edilmektedir.

2.1. Storyline Yaklaşımının Yapısı

Bir Storyline Yaklaşımı süreci, iyi yazılmış aşamalı (sıralı) bir öyküdür (tema). Bir öyküde temel öğeler; mekân, karakterler ve plandır. Öğrenciler de öğretmen de süreci sahiplenirler çünkü öyküyü geliştirmek için temel öğeleri oluşturduktan sonra beraber çalışmaktadırlar. Öykü daima bir anahtar soru ile başlar. Bu soru öğrencileri iş birliğine yönlendirerek çalışmayı sağlar.

Storyline Yaklaşımı öğrenme süreci, öğrencilerin kendi öğrenme hipotezlerini oluşturmasıyla başlar. Hayal gücünün rolü oldukça önemlidir. Çünkü öğrenciler, süreç başlangıcında, kendi hayal güçleriyle eksiklerini kapatırlar. Hayal gücünün ve önceki bilgilerin birlikte kullanımı öğrenciler için güçlü bir güdüleyici ve kontrolü sağlamakta etkindir. Önceki bilgilerini kullanmaya başlayan öğrenci, kendi sorularını oluşturmaya başlar ve ne bilip ne bilmediğini ne öğrenmesi gerektiğini görmeye başlar. Bu sorular sürecin geleceği için bir temel oluşturmaktadır.

Storyline Yaklaşımı süreci bir dizi bölümlerden oluşur. İlk bölüm genellikle bir anahtar soruyla başlar. Böylece öğrenciler süreç için temel oluşturacak yapıları düşünmüş olurlar. Beyin fırtınası ve tartışmalarla yapıyı kurmaya başlarlar. Öğrenciler ortak düşünceleriyle bir yapıyı kurmaya başlayınca, öykü kendiliğinden hayata geçmeye başlar. Yapıyı oluşturmadaki temel güç, düşüncelerin öğrencilere ait ve ortak kararları olmasında yatmaktadır. Resmedilen veya yazılan düşünce ürünleri, sınıf duvarına asılır (Harkness ve Creswell, 1997)

2.2. Storyline Yaklaşımında Planlama

Storyline Yaklaşımı öğrenme sürecinde önemli olan, içeriği öğrencilerin kazanmasını istediğimiz bilgi, beceri ve değerleri kazandırıcı etkinliklerle düzenlemektir. Düzenlenen öğrenme süreci, değişik düzeylerde hangi kategori ve konularda öğrencilerin etkileşime sokulacağını öngörür. Ayrıca öğretmenlerden de daha ayrıntılı bir planlamayı bekler (Bell 1994, s:15). Planlama yapılırken şu konulara dikkat edilmelidir:

- Storyline Yaklaşımı, birbiriyle ilişkili konuları düzenlemek için bir yapı sağlar.
- Öykülerin üç ana ögesi vardır: insanlar (karakterler), zaman (geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek) ve mekân (yer ve durum). Öykü, karakterler veya mekânın belirlenmesi ile başlayabilir.
- Etkili olabilmesi için öğrencileri düzenli olarak çalışmanın içinde tutmak gerekir ki “ana çizgi” (line) sürdürülebilsin. Eğer, öğrencinin derse katılma

sürecindeki aralıkları çok uzun olursa veya “ana çizgi”nin dışına çıkılırsa, bütünlük bozulabilir. Böyle bir durumda süreci toparlamak ve ana öyküye dönmek çok zor olacaktır.

- Storyline Yaklaşımı öğrenme süreci, “anahtar sorular” dediğimiz ve sürecin bölümlerini oluşturan sorularla planlanır ve bu da bölümlerdeki düzeni sağlar.
- Öykü her zaman, öğretim programı hedefleri (amaç/kazanım) göz önünde bulundurularak planlanır. Öğretmenler, “Neden bu öyküyü (konuları) öğretiyorum”? sorusunu hiçbir zaman akıllarından çıkarmamalıdır.
- Planlama, mekânın ya da karakterlerin oluşturulmasıyla başlatılabilir.

Seçilen konu çok önemlidir. İyi konular, dar bir açıdan başlar ve daha genele doğru genişler. Örneğin, “Nakliyat” konusu, nakliye kavramına kısa bir bakış yapılarak başlanır ve “Avrupa Nakliyat Kurumu”na doğru genişler.

Öncelikli olarak bir konu düşünülmesi ve ardından, anahtar sorularla bu konunun geliştirilmeye çalışılması gerekir. Ardından etkinlikler için grup sayısı ve büyüklükleri belirlenmelidir. Hangi kaynaklara ihtiyaç duyulacağı, hangi araç ve gereçlerin kullanılacağını da tespit edilmesi önemlidir.

Storyline Yaklaşımı öğrenme sürecini, en başta detaylı bir şekilde planlamak önemlidir ancak her bir öykü bölümünün detaylandırılması ara (kısa süreli) planlamalarla olabilir. Bu, çalışmaya esneklik kazandıracağı gibi öğrencilerin süreç boyunca içerik hakkındaki önerilerini plana dahil etmek için de bir fırsat yaratır (Harkness, 2007).

2.2.1 Öykü Teması

Öykülerin kendi dil yapıları vardır. Öyküler belli bir konu üzerine kurulur. Konu, anlatıcının veya yazarın temel fikridir. Bir anlatıcının vermesi gereken pek çok karar vardır. Bu kararlar; öykünün zamanı, ana karakterleri, öyküye ne zaman girileceği, öykünün kronolojik sıralaması veya farklı bölümlerin nasıl ayrılacağı gibi çeşitli konular hakkında olabilir. Storyline Yaklaşımı, öykünün henüz detaylandırılmamış temel fikri olan bir konuyla başlar. Konu bir zorluktur, temadır. Konu çeşitli nedensel ve kronolojik bölümlere ayrılmalıdır. Anlatı temelli eğitimde konu, öğrenme sürecine yol göstericileri koyar. Konu, öğretmen bir konu tasarlamak istediğinde düşündüğü kabaca fikirdir. Ana karakterleri detaylandırarak, zaman ve mekânı belirleyerek, olayların gerçekleştiği boşlukları belirleyerek, olayları kronolojik sıraya dizerek olay örgüsü ortaya çıkar. Olay örgüsü konunun bel kemiğidir ve öğretmen tarafından seçilir veya tasarlanır. Olay örgüsü bölümlere ayrılır. İlk bölüm karakterlerin, sahnenin, mekan ve zamanın belirlendiği öykünün başlangıcıdır. Son bölüm öykünün sonudur. Olay örgüsü vasıtasını kullanarak öğretmen eğitsel sürecin akışını ve gelişimini planlayabilir (Letschert, 2006). Kullanışlı olabilmesi için bir öykü teması kısa ve öz, fakat aynı zamanda süreci etkili kılacak bütün öğeleri içermelidir (Bell 1994:15):

2.3. Storyline Yaklaşımında Değerlendirme

Storyline Yaklaşımında kullanılan öğrenme yöntem ve teknikleri, öğretmenlere

birçok değişik yoldan öğrencilerini izleme imkânı tanımaktadır. Howard Gardner'in "Çoklu Zekâ Kuramında" olduğu gibi, bu eğitimcilere birçok değişik değerlendirme tekniklerini kullanma imkânı sağlamaktadır. İskandinav eğitimciler, portfolyo dosyalarını çok kullanışlı bir değerlendirme yöntemi olarak ele almışlardır. Zaman zaman öğretmen, bir tartışma ortamında öğrencilere "yazı yazmada en başarılı olduğunu düşündüğün alan nedir? Neden bunun iyi olduğunu düşünüyorsun? Kendini başarılı bulmadığın bir çalışmanı bana gösterebilir misin? Bu ikisi arasındaki fark nedir sence?" gibi sorular yöneltebilir. Öğretmen bu sorularla, öğrencileri, kendi, çalışmaları üzerinde düşünmeye yöneltir ve böylece kendi kendini değerlendirebilecek seviyeye getirmeye çalışır (Bell 2003).

Storyline Yaklaşımı, eğitsel içeriği öğrenme sürecine entegre etmenin eşsiz bir yöntemidir ve farklı yeteneklere sahip çocuklar için farklı disiplinlerde faydalı olabilecek düşünsel, sosyal, iletişim, araştırma ve özyönetim gibi becerileri kullanıp geliştirebilecekleri fırsatlar sunar. Öğretim programının ayrı unsurlarını bir araya getirerek öğrencilerin konulara katılımını anlamlı kılar. Öğrencilerin anladıklarını farklı şekillerde ifade edilmesine olanak sağlayan değerlendirmeleri planlamak, öğrencilerin gücünü artırır ve onları daha fazla gelişmeleri için hazırlar (Plaskitt s.193, 2007).

Storyline Yaklaşımında alternatif değerlendirme yöntemlerinin önemli bir yeri vardır. Bu tür değerlendirmelerin, geçerliliği oldukça değerli ve yapıcıdır. Ayrıca öğrenciler için öğrendiklerini anlamlı bir yapı içerisinde çeşitli yollarla gösterme imkânı da sunmaktadır. Wiggins (1993), bu tür değerlendirmelerde öğrencilerin kritik konulardaki bildiklerini kullanarak performanslarını etkin ve yaratıcı bir yolla sergilemelerini gerektirdiğini belirtmektedir. Bu tür değerlendirmelerde görevler genelde gerçek yaşamdakine birebir benzeyen değerli problemlerden oluşmaktadır.

Değerlendirme biçimini/şeklini belirlemek aynı zamanda öğrenilecek konuya odaklanılmasına da yardımcı olacaktır. Bir Storyline Yaklaşımı öğrenme sürecinde öğrencilerin ortaya çıkardığı öğrenme ürünleri, öz değerlendirme, akran değerlendirme ve öğretmen değerlendirmesi gibi pek çok farklı yaklaşımla değerlendirilebilir. Storyline Yaklaşımı, öğrencilere kendi zihinsel anlamlandırmaları için bir yapı sağlamaktadır. Gardner (1991), zihinsel anlamlandırmayı "Zihnin kendisi için uygun olanı her türlü yeni durumda bilgiyi kendine uygun hale getirebilme yeteneği" olarak tanımlamaktadır. Bu görüş, öğrencilerin neyi hatırladığından çok bilgiyi nasıl kullandıklarına bizi götürmektedir. Öğrenciler belli bir şeyi zihinlerinde anlamlandırdıklarında; yapıları kendi sözcükleri ile açıklayabilir, bilgiyi içselleştirerek yeni yapılar kurmada kullanabilir, karşılaştırmalar yapabilir ve yeni genellemelere ulaşabilir.

Öğrenciler, Storyline Yaklaşımı öğrenme sürecinde bireysel olarak zihinlerinde anlamlandırdıkları bilgilerini kullanabilir ve uygulayabilirler. Bu gerçekleştiğinde, değerlendirme öğretim ile birliktelik sağlar ve öğrenme ürünleri öğrenciler açısından anlamlı hale gelir. Storyline Yaklaşımı, öğrencilere zihinlerinde anlamlandırdıkları öğrenmelerini dışavurmak için farklı fırsatlar sunmaktadır.

Bir Storyline Yaklaşımı öğrenme sürecinde öğrenci olarak yer almak ve birer etkin öğrenme öncülleri olmak onları cesaretlendirmekte ve öğretmenlere de değerlendirme ve öğretimi bir arada gerçek dünya yöntemleri ile gerçekleştirme imkânı tanımaktadır. Hatta öğrencilerin kendi öğrenmelerini yönlendirmeye yardımcı olacak ölçütler bile ortaya çıkarabilmektedirler. Anlamli yapılar içerisinde kendi öğrenme yollarını tasarlayabilmekteler ve hayal kurma ve yaratıcılıklarını kullanmak için üst düzey düşünme becerilerini kullanmaya motive olmaktadırlar (Plaskitt, 2007)

3. Araştırmanın Modeli ve Katılımcılar

Araştırmada kullanılan deneysel desende, deney grubu üzerinde etkisi incelenen bağımsız değişken “Storyline Yaklaşımı”dır. Kontrol grubunda ise MEB tarafından okullara ücretsiz olarak dağıtılan 4. Sınıf Fen Bilimleri ders kitabında öngörülen yöntemler izlenmiştir (Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yöntemi). Başka bir ifadeyle; bu grup üzerinde ölçülen özellikleri olumlu veya olumsuz etkileyecek bir değişken kullanılmamıştır. Her iki grupta da “akademik başarı” ve “kalıcılık” olmak üzere aynı bağımlı değişkenler gözlenmiş; ön test, son test ve kalıcılık testi puanları kullanılarak gruplar arasında ve grup içinde karşılaştırmalar yapılmıştır. Öğrencilerin akademik başarılarını ve öğrenmenin kalıcılığını ölçmek amacıyla araştırmacı tarafından 4. sınıf Fen Bilimleri dersi “Maddeyi Tanıyalım” ünitesi için 34 soruluk “Akademik Başarı Testi” geliştirilmiştir. Bu test, araştırmada öntest, sontest ve kalıcılık testi olarak kullanılmıştır.

Araştırma, İstanbul ili Avrupa Yakası’nda bulunan özel bir ilkokulda gerçekleştirilmiştir. Uygulama; 2017-2018 eğitim-öğretim yılında bu okulun 4. sınıfına devam eden öğrenciler arasından “Akademik Başarı Testi” öntest verilerine göre birbirine en yakın sonuç veren 2 şube üzerinde yapılmıştır. Bu 2 şube arasından deney ve kontrol grubu olarak belirlenen şubeler tesadüfi yöntemle belirlenmiştir.

Araştırmanın çalışma grubunu okuldaki 1 deney grubu, 1 kontrol grubu olmak üzere toplam 2 grup oluşturmuştur. Buna göre okulda deney grubunda “Storyline Yaklaşımı”; Kontrol grubunda ise MEB tarafından okula gönderilen Fen Bilimleri dersine ait ders kitabında benimsenen “Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yöntemi” etkinlikleri uygulanmıştır.

4. Araştırmanın Bulguları

4.1. Akademik Başarı Testine Ait Bulgular

4.1.1. 1. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi, deney ve kontrol gruplarının akademik başarı testinden aldıkları öntest puanları arasındaki farklılaşma durumunu belirlemeye yöneliktir.

Tablo 1: Deney ve Kontrol Gruplarındaki Öğrencilerin ABT Öntest Puanlarının Bağımsız Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Gruplar	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Deney	18	20.72	4.45	.17	37	.86
Kontrol	21	20.47	4.33			

Tablo 3: Kontrol Grubu Öğrencilerinin ABT Öntest ve Sontest Puanlarının Bağımlı Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Testler	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Öntest	21	20.47	4.33	-5.69	20	.00
Sontest	21	27.38	3.61			

Tablo 2: Deney Grubu Öğrencilerinin ABT Öntest ve Sontest Puanlarının Bağımlı Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Testler	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Öntest	18	20.72	4.45	-7.25	17	.00
Sontest	18	29.66	2.97			

Tablo 4: Deney ve Kontrol Gruplarındaki Öğrencilerin ABT Sontest Puanlarının Bağımsız Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Gruplar	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Deney	18	29.66	2.97	-2.13	37	.03
Kontrol	21	27.38	3.61			

Tablo 1'e göre Storyline Yaklaşımının uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin akademik başarı testi öntestinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması 20.72; Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yönteminin uygulandığı kontrol grubundaki öğrencilerin akademik başarı testi öntestinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması ise 20.47'dir. Deney grubunun aritmetik ortalaması ($\bar{x}$: 20,72), kontrol grubunun aritmetik ortalamasından ($\bar{x}$: 20,47) yüksek olmakla birlikte aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır (p : ,86 > ,05). Buna göre iki grubun akademik başarı seviyesinin istatistiksel anlamda birbirine denk olduğu söylenebilir.

4.1.2. 2. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi deney grubunun akademik başarı testinden aldığı öntest ve sontest puanları arasındaki farklılığın anlamlılığını belirlemeye yöneliktir.

Tablo 2'ye göre Storyline Yaklaşımı ile eğitim alan deney grubundaki öğrencilerin öntest ortalaması 20.72; son test ortalaması ise 29.66'dir. Bu gruptaki öğrencilerin sontest puanları ($\bar{x}$: 29,66) ile öntest puanları ($\bar{x}$: 20,72) arasında sontest puanları lehine istatistik olarak anlamlı bir fark saptanmıştır (p : ,00 < ,05).

4.1.3. 3. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemi, kontrol grubunun akademik başarı testin-

den aldığı öntest ve sontest puanları arasındaki farkın anlamlılığını belirlemeye yöneliktir.

Tablo 3'e göre Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yönteminin uygulandığı kontrol grubundaki öğrencilerin öntest ortalaması 20.47; sontest ortalaması 27.38'dir. Bu gruptaki öğrencilerin sontest puanları ($\bar{x}$: 27,38) ile öntest puanları ($\bar{x}$: 20,47) arasında sontest puanları lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır (p : ,00 < .05).

4.1.4. 4. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi deney ve kontrol gruplarının akademik başarı testinden aldıkları son test puanları arasındaki farkın anlamlılığını belirlemeye yöneliktir.

Tablo 4'e göre Storyline Yaklaşımı ile eğitim alan deney grubundaki öğrencilerin akademik başarı testi sontestinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması 29.66; Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yöntemi ile eğitim alan kontrol grubundaki öğrencilerin akademik başarı testi sontestinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması 27.38'dir. Buna göre deney grubu öğrencilerinin ortalamaları ($\bar{x}$: 29,66) ile kontrol grubu öğrencilerinin ortalamaları ($\bar{x}$: 27,38) arasında deney grubu öğrencilerinin lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır (p : 03 < .05).

4.1.5. 5. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın beşinci alt problemi deney grubunun akademik başarı testinden aldığı sontest ve kalıcılık testi puanları arasındaki farkın anlamlılığını belirlemeye yöneliktir.

Tablo 5'e göre Storyline Yaklaşımı ile eğitim alan deney grubundaki öğrencilerin sontest ortalaması 29.66; kalıcılık testi ortalaması ise 29.55'dir. Bu gruptaki öğrencilerin sontest puanları ($\bar{x}$: 29,66) ile kalıcılık testi puanları ($\bar{x}$: 29,55) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır (p : ,89 > ,05).

4.1.6. 6. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın altıncı alt problemi kontrol grubunun akademik başarı testinden aldığı sontest ve kalıcılık testi puanları arasındaki farkın anlamlılığını belirlemeye yöneliktir.

Tablo 6'ya göre, Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yönteminin uygulandığı kontrol grubundaki öğrencilerin sontest ortalaması 27.38; kalıcılık testi ortalaması 24.42'dir. Bu gruptaki öğrencilerin sontest puanları ($\bar{x}$: 27,38) ile kalıcılık testi puanları ($\bar{x}$: 24,42) arasında sontest puanları lehine istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır (p : ,01 < .05). Bir başka deyişle kontrol grubunun akademik başarı testinden aldığı kalıcılık testi puanları, sontest puanlarından daha düşüktür.

4.1.7. 7. Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın yedinci alt problemi deney ve kontrol gruplarının kalıcılık testi

Tablo 5: Deney Grubundaki Öğrencilerin ABT Sontest ve Kalıcılık Testi Puanlarının Bağımlı Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Testler	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Sontest	18	29.66	2.97	.13	17	.89
Kalıcılık	18	29.55	2.68			

Tablo 6: Kontrol Grubundaki Öğrencilerin ABT Sontest ve Kalıcılık Testi Puanlarının Bağımlı Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Testler	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Sontest	21	27.38	3.61	2.84	20	.010
Kalıcılık	21	24.42	2.90			

Tablo 7: Deney ve Kontrol Gruplarındaki Öğrencilerin ABT Kalıcılık Testi Puanlarının Bağımsız Gruplar İçin t Testi ile Karşılaştırılması.

Gruplar	n	$\bar{x}$	ss	t Testi		
				t	sd	p
Deney	18	29.55	2.68	5.68	37	.010
Kontrol	21	24.42	2.90			

puanları arasındaki farkın anlamlılığı belirlemeye yöneliktir.

Tablo 7'ye göre Storyline Yaklaşımına göre hazırlanan programla eğitim alan deney grubundaki öğrencilerin, akademik başarı testi kalıcılık testinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması 29.55; Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yönteminin uygulandığı kontrol grubundaki öğrencilerin akademik başarı testi kalıcılık testinden aldıkları puanların aritmetik ortalaması ise 24.42'tir. Buna göre deney grubu öğrencilerinin ortalamaları ($\bar{x}$: 29,55) ile kontrol grubu öğrencilerinin ortalamaları ($\bar{x}$: 24,42) arasında deney grubu öğrencilerinin lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır (p: ,00 < .05).

5. Sonuçlar ve Öneriler

5.1. Akademik Başarıya Yönelik Sonuçlar

Araştırma sürecinin sonunda "Storyline Yaklaşımının" kullanıldığı gruptaki öğrencilerin akademik başarıları, "Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yönteminin" kullanıldığı gruptaki öğrencilerin akademik başarısına göre daha yüksek olduğu görülmüştür.

Storyline Yaklaşımın, Akademik Başarı üzerindeki olumlu etkisine yönelik elde edilen sonuçların bilimsel literatür incelendiğinde pek çok araştırmaya paralel bir şekilde sonuçlandığını söyleyebiliriz. Araştırmanın bu bulgusunu destekleyen Fen Bilimleri (Alebiosu ve Afuwape, 2012; Özden, 2012; Demir, 2012; Avcı ve Yüksel, 2013; Özsarı, 2017; Cyvin ve Lund, 2017; Yıldırım, 2018); Sosyal Bilimler (Yiğit, 2007; Toy, 2015); Dil Bilimleri (Ahlquist, 2011; Oregha,

2017); Matematik (Coşkun, 2013; Sertsöz, 2017; Özsarı, 2017); Okul Öncəsi Eğitimi (Tepetaş, 2011; Sertsöz, 2017; Özsarı, 2017) alanlarında yapılan çalışmalarda da bir Storyline Yaklaşımı uygulaması sonrasında öğrencilerin akademik başarılarının arttığı görülmektedir. Ayrıca disiplinlerarası yaklaşım anlayışıyla planlanmış (Andersson ve Markinhuta, 2006) ve bilgisayar destekli (Lundgren (2008) uygulamalarda da benzer şekilde akademik başarının arttığı belirtilmiştir.

Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarıyı olumlu yönde etkileyen etmenlerden birisi olarak da yeni öğrenilen bilgilerin var olan bilgilerin üzerine inşa edildiği görüşünün (yapılandırmacı anlayış) kabul edilmesi ve öğrenme etkinliklerinin de bu görüşe uygun bir şekilde düzenlenmiş olması düşünülebilir. Yapılandırmacı anlayışa göre bilgi, öğretmenden öğrenciye doğrudan ve olduğu gibi aktarılamaz, öğrencinin kendisi tarafından etkin bir şekilde yeniden yapılandırılıp yeni bir formata dönüştürülerek edinilir (MEB, 2005:12). Kişi yeni bir bilgi aldığı anda onu kendisinde önceden var olan bilgileriyle karşılaştırdıktan sonra özümser (Connell ve Franklin, 1994; Jonassen, 1994; Jonassen, Davidson, Collins, Campbell ve Haag, 1995 Akt: Yaşar & Anagün 2008). Yapılandırmacı anlayışın bu özelliği gereği, bilginin öğrenciler tarafından daha fazla içselleştirileceği ve bunun da akademik başarıya olumlu etkisi olacağı düşünülmektedir (Gardner, 1991; Meldgaard, 1994; Plaskitt, 2007; Hugossen, 2005)

Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarıyı olumlu yönde etkileyen etmenlerden bir diğeri olarak da öğrencinin bilgiyi zihninde aktif olarak yapılandırması düşünülebilir (Fox, 2001; Schwanke & Gronostay, 2007). Yapılandırmacılık, bilginin bilen kişi tarafından zihinsel aktiviteye dayandırılarak oluşturulduğu fikrine dayanan bir öğrenme teorisidir. Öğrenciler, anlamı oluşturan aktif organizmalardır. (Connell ve Franklin, 1994; Jonassen, 1994; Jonassen, Davidson, Collins, Campbell ve Haag, 1995 Akt: Yaşar & Anagün 2008). Bilginin zihninde aktif olarak yapılandırılmasının akademik başarıyı olumlu yönde etkilediği yapılan diğer araştırmalar da (Hugossen, 2005; Şavşet, 2016) görülmektedir.

Araştırma yapmanın, öğrencilerin motivasyonunu artırdığı ve bu şekilde daha iyi ve fazla öğrendikleri ifade edilmektedir (Güney, 2003). Araştırma becerileri, bilgi kaynaklarını kullanarak; video ve film şeritlerini izleyerek, kitaplar, poster ve fotoğraflar üzerinde çalışarak; öğrencileri farklı yollarla cevap ve bilgi aramaları için teşvik ederek geliştirilir (Harkness 1993). Storyline Yaklaşımı uygulamasında, akademik başarının olumlu yönde etkilenmesine sebep olan unsurlardan bir diğeri de öğrencilere araştırma yapabilecekleri öğrenme ortamlarının sunulması olarak düşünülebilir. Storyline Yaklaşımı ile yapılan bu araştırmanın uygulama süreci incelendiğinde, öğrencilerin pek çok etkinlikte araştırma yapmak üzere yönlendirildiği görülecektir. Araştırma yoluyla öğrenmenin, akademik başarıyı olumlu yönde etkilediğine dair başka araştırmalarda da (Solstad, 2006; Çakar, 2013; Şavşet, 2016) benzer sonuçlar elde edildiği tespit edilmiştir.

Pek çok kaynakta, öğrenci başarısını geliştirmek için sosyal ortamların kurulması gerektiği belirtilir (Harkness ve Creswell, 1997; Fox, 2001; Creswell, 2007) ya da tavsiye (Bell, 1994; Peterszen, 2001) edilir. Storyline Yaklaşımının işbirlikli etkinlikleri destekleyerek sınıf içerisinde sosyal bir ortam ortaya çıkardığı görülmüştür (Lund ve Rasmussen, 2004; Komonnak, Kittitornkool ve Srichai, 2006; Lundgren, 2008; Ahlquist, 2011; Gürol ve Kerimgil, 2012). Bu durumun da aynı zamanda derse olan motivasyonu olumlu yönde etkilediği (Orehag, 2017) ve artan motivasyonun da akademik başarıyı geliştirdiği görülmektedir (Yıldırım, 2018). Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarıyı olumlu yönde etkileyen etmenlerden birisi olarak da işbirliği içerisinde çalışılan sosyal bir ortamın oluşturulması düşünülebilir. Öğrenmede işbirliği ile öğrenmenin etkisini araştıran bir çok çalışmada (Şahbaz, 2010; Arslan, 2016) da sınıfta oluşturulan sosyal ortamın başarıyı artırmada önemli bir etkiye sahip olduğunu belirtilmektedir.

Peterszen (2001), “öğrencilerin bir aktivite gerektiren gerçek problemlerle uğraştıkları somut durumlarla öğrenmelerini sağlayın” der. Okuldaki çalışmalar çocuğun ilgisine/merakına uygun olmalıdır. Öğrenciler bildiklerini gerçek hayatta sınavabilmelidir (Meldgaard (1994). Öğrencilere hiçbir zaman düşünmedikleri sorunların cevaplarını vermek yerine, gerçek hayat sorunları yaratılmalıdır (Harkness 1993). Gerçek hayat problemleri öğrencilere daha tanıdık gelen, günlük yaşantılarının içerisinde olan aşına olunan sorunlardır. Storyline Yaklaşımındaki olay kurgularının temelini oluşturan da “gerçek yaşam durumlarıyla” ilişkilendirilmeleridir (Penrod ve Erion, 2011). Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarıyı olumlu yönde etkileyen etmenlerden birisi olarak da gerçek hayat problemlerini içeren etkinliklerin planlanıyor olmasıdır. Gerçek yaşam durumlarının, yani gerçek hayatla ilişkili problemlerle uğraşmanın öğrencilerin akademik başarılarını olumlu yönde etkilediği farklı araştırmalarda da (Şahbaz, 2010; Kargın, 2017) belirtilmiştir.

Akademik başarının olumlu yönde etkilenmesinin dayanağı olabilecek bir diğer görüş ise Storyline Yaklaşımının bütünsel ve sıralı yapısıdır. Bir öykü teması altında sıralı bir yapısı olan yaklaşımın, öğrencilerin ünite sürecini bütünsel olarak görebilme ve böylece öğrendiklerini birbiri ile daha kolay ilişkilendirebilmelerine sebep olacağı düşünülmektedir. Anlamlı ve bütünsel bir yapı sağlayan bu durumun, öğrencilerin akademik başarılarını da olumlu yönde etkilediği belirtilmiştir (Meldgaard, 1994; Letschert, 2006; Harkness, 2007; Wendy, 2010).

Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarıyı olumlu yönde etkileyen etmenlerden bir diğeri olarak da öğrenci motivasyonunu arttırıcı etkisi olduğu düşünülebilir. Motivasyonun, başarıyı artırmada olumlu bir etkisi olduğu pek çok farklı araştırmada da belirtilmiştir (Bergbak ve Forozin, 2003; Avcı ve Yüksel, 2013; Mitchell, 2016; Yıldırım, 2018). Öğrenci motivasyonunu artıran etkenler olarak, Storyline Yaklaşımının; hayal gücü, önceki bilgilerin kullanılması (Harkness ve Creswell, 1997) araştırma, somutlaştırma, gerçek hayat problemleri sunma, öykü sürecinin aşamalı olay kurgusunun merak uyandırması gibi unsurların etkinliği olduğu düşünülebilir. Özellikle süreç başlangıcında

somutlaşdırılan öykü ögələrinin (karakter, mekân) motivasyonu olumlu yönde etkilediği ve bunun da başarıyı artırdığı belirtilmektedir (Ahlquist, 2011; Gürol ve Kerimgil, 2012).

Storyline Yaklaşımının uygulamasında akademik başarıyı olumlu yönde etkileyen bir diğer etken olarak, öykü teması ve olay kurgusu düşünülebilir. Storyline Yaklaşımı planlanırken öğretmen; belli bir konu üzerinden öğretmeyi ve öğrenmeyi bağlamlandırma ve odaklandırma amacıyla öykü aracını kullanır (Omand, 2014). Bir Storyline Yaklaşımı süreci, iyi yazılmış aşamalı (sıralı) bir öyküdür (Harkness ve Creswell, 1997). Öykülerin üç ana ögesi vardır: insanlar (karakterler), zaman (geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek) ve mekân (yer ve durum). Öykü, karakterler veya mekânın belirlenmesi ile başlayabilir (Harkness, 2007). Bu bağlamda, öykü teması, etkinliklerin anlamlı bir bütünlük içerisinde sürdürülebilmesine yardımcı olmaktadır. Öyküler, özellikle küçük yaştaki çocuklar tarafından sevilmede (Creswell, 2007) ve bu durum motivasyonu artırmaktadır. Öykülerin üç ana ögesi olan karakterler, zaman ve mekân kurgusunun süreç başlangıcında somutlaştırılması ve öğrenilen yeni bilgilerin oluşturulan olaylar vasıtasıyla bu ögelerle ilişkilendirilmesi, öğrencilerin bilişsel öğrenmelerini hatırlamalarını kolaylaştırmaktadır (Letschert, 2006).

Storyline Yaklaşımının uygulamasında akademik başarıyı olumlu etkileyen unsurlardan bir diğeri de sürecin ve yapılan çalışmaların öğrenciler tarafından sahiplenilmesi olduğu düşünülebilir. Storyline Yaklaşımı sürecinde, öğrencilerin ön bilgilerine değer verilmesi, iş birliği içerisinde çalışmaları, öğrenciyi merkeze alan, aktif kılıcı bir ortamın sunulması ve ayrıca düşüncelerine önem verilmesi ve bu şekilde öğrenme ortamını etkileyebilme gücüne sahip olmaları, sahiplenme duygusunu artırmaktadır (Meldgaard, 1994). Güney (2003) tarafından yapılan araştırmada da bu durum belirtilerek özellikle işbirliği ile çalışmanın öğrencilerin grup bilinci ile birbirlerini ve ortak çalışmalarını sahiplendiklerini gösterdiği, bunun da akademik başarıyı olumlu yönde etkilediği belirtilmiştir.

Storyline Yaklaşımının uygulamasında akademik başarıyı olumlu etkileyen etmenlerden bir başkası olarak, öğrencilerin yaratıcılıklarını sergileyebilecekleri etkinliklerin planlanıyor oluşu düşünülebilir. Öğrenciler, okulda somut ve yaratıcı etkinliklerle çalışmalıdırlar (Meldgaard, 1994). Öğrenciler, hayal güçlerini ve yaratıcılıklarını kullanarak üst düzey düşünme becerilerini kullanmaya motive olmalıdırlar (Plaskitt, 2007). Storyline Yaklaşımı uygulamalarında yaratıcılığı destekleyen etkinliklerin, bilişsel öğrenmeleri olumlu etkilediği pek çok farklı araştırmada da (Güney, 2003; Björkman ve Sundberg, 2005; Yiğit ve Erdoğan, 2008; MitchellBarrett, 2010; Gürol ve Kerimgil, 2012; Smogorzewska, 2012; Kuş ve Alıcı, 2014; Oreğag, 2017; Şekerci, 2018; Yıldırım, 2018) belirtilmiştir.

Bu sonuçlara göre; Storyline Yaklaşımının akademik başarının artışında etkili olduğu söylenebilir. Araştırmanın nicel sonuçları da bu bulguyu desteklemektedir. Araştırmanın bu bulguları ışığında, akademik başarıyı artıran en önemli etkenler olarak;

1. Yeni öğrenilen bilgilerin var olan bilgilerin üzerine inşa edilmesi
2. Bilginin zihinde aktif olarak oluşturulması

3. Araştırma
4. İşbirliği
5. Gerçek hayat problemlerini içeren etkinlikler
6. Bütünsel ve sıralı öykü yapısı
7. Motivasyon
8. Öykü teması ve olay kurgusu
9. Sahiplenme
10. Yaratıcılık, olduğu tespit edilmiştir.

5.2. Öğrenmenin Kalıcılığına Yönelik Sonuçlar

Araştırma sürecinin sonunda “Storyline Yaklaşımının” kullanıldığı gruptaki öğrencilerin akademik başarısı, “Yapılandırmacı Yaklaşım Öğrenme Yönteminin” kullanıldığı gruptaki öğrencilerin akademik başarısına göre daha kalıcı olduğu tespit edilmiştir.

Storyline Yaklaşımın, Akademik Başarının Kalıcılığı üzerindeki olumlu etkisine yönelik elde edilen sonuçların bilimsel literatür incelendiğinde pek çok araştırmaya paralel bir şekilde sonuçlandığını söyleyebiliriz. Etkisi ölçülen Storyline Yaklaşımının 4. Sınıf Fen Bilimleri dersinde öğrencilerin akademik başarısının kalıcılığını olumlu yönde etkilediği görülmektedir. Araştırmanın bu bulgusunu (Toy, 2015) destekleyen ve üst düzey düşünme becerilerinin öğrenmenin kalıcılığını desteklediğini belirten (Döş, 2015); ayrıca sorgulamaya dayalı ortamların kalıcılığı olumlu etkileyebileceği belirten (Şavşet, 2016) araştırmalarda da benzer sonuçlara ulaşıldığı görülmektedir.

Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarının kalıcılığını olumlu yönde etkileyen etmenlerden birisi olarak da öğrencinin süreç esnasında aktif olmasını düşünülebilir. Cırık (2005) Yapılandırmacı yaklaşımda öğrenci, bilgileri kendi yapılandığı için, kendi aktif olarak katıldığı etkinliklerle daha kalıcı ve iyi öğrenir sonucuna varmıştır. Benzer şekilde Storyline Yaklaşımının kullanıldığı bazı çalışmalarda da (Yakut, 2014; Şavşet, 2016) aynı sonuca ulaşıldığı belirlenmiştir.

Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarının kalıcılığını olumlu yönde etkileyen etmenlerden birisi olarak da alternatif değerlendirme yöntemlerinin kullanılması düşünülebilir. Alternatif değerlendirme yöntemlerinin sürece yayılan yapısı ve öğrenciye daha kısa aralıklarla ve daha bilgilendirici geri bildirimlerde bulunma fırsatı vermesi bu görüşü desteklemektedir. Ayrıca alternatif değerlendirme yöntemlerinin öğrenciler için öğrendiklerini anlamlı bir yapı içerisinde çeşitli yollarla gösterme imkânı sunmaktadır (Plaskitt, 2007).

Storyline Yaklaşımı uygulamasında akademik başarının kalıcılığını olumlu yönde etkileyen etmenlerden bir diğeri de öğrenci merkezli etkinliklerin uygulanıyor olması olarak düşünülebilir. Fen dersleri öğrenci merkezli olmayan yöntemlerle öğretildiğinde; öğrenciler bilgileri kısa sürede unutmakta, kendilerine sunulan bilgileri anlamlandıramadıkları sürece de bu derslere ilişkin olumsuz tutumlar geliştirebilmektedirler (Yaşar ve Anagün, 2008). Öğrenci merkezli etkinliklerin akademik başarının kalıcılığına yönelik etkisi olduğu sonu-

cuna ulaşan başqa araştırmalar da (Gürol ve Kerimgil, 2012, Yakut, 2014) bu görüşü desteklemektedir.

Storyline Yaklaşımı, öykülerin gücünü bütünleşik eğitsel içeriğin anlamlı bir taşıyıcısı olarak kullanır. Öykü bir anlam vericidir. Bu anlamda, öğretim programı ve öğrencilerin motivasyonu için de vazgeçilmez bir özelliktir. Amerikan psikolog Jerome Bruner deneyimin genel çerçevesinin anlatı şeklinde olduğunu söyler. Anlatı olarak yapılandırılmayan şeyler hafızada kaybolurlar. Öyküler, parçaları bir araya getirip canlandırarak çocukları motive eder. Bu yaklaşım öyküyle; konusu, oyuncuları, bölümleri ve olayları olan bir anlatı yapısı içindeki gerçekler, eylemler ve hayal gücü birimi olarak ilgilenir. Storyline Yaklaşımı aynı zamanda öykünün doğrusal ve katmanlı yapısını eğitsel aktiviteleri tematik bir bağlamda düzenlemek için model olarak kullanır (Letschert, 2006). Bu bağlamda Storyline Yaklaşımının, yapısal özellikleri bakımından, öğrencilerin bilgilerinin kalıcılığı üzerinde olumlu bir etkisi olduğu düşünülmektedir.

Bu sonuçlara göre; Storyline Yaklaşımının akademik başarının kalıcılığını olumlu yönde etkilediği söylenebilir. Araştırmanın nicel sonuçları da bu bulguyu desteklemektedir. Araştırmanın bu bulguları ışığında, akademik başarının kalıcılığını olumlu yönde etkilediği düşünülen en önemli etkenler olarak;

1. Öğrencilerin öğrenme ortamında aktif olması
2. Alternatif değerlendirme yöntemlerinin kullanılması
3. Öğrenci merkezli etkinliklerin planlanması, olduğu tespit edilmiştir.

5.3. Uygulayıcılara Yönelik Öneriler

Araştırma kapsamında elde edilen bulgulara göre uygulayıcılara (öğretmenlere, üniversite öğretim elemanlarına) yönelik öneriler şu şekilde sıralanabilir:

1. Storyline Yaklaşımı, tüm öğretim düzeylerinde uygulanabilecek bir yöntem olduğundan okul öncesinden, yükseköğretim düzeyine kadar tüm öğretim seviyelerinde kullanılabilir bir yöntem olarak düşünülmelidir.
2. Eğitimde “yakındanuzağa” ilkesinden yola çıkarak, özellikle küçük yaş gruplarında oluşturulacak Storyline Yaklaşımı süreci öğrencilerin aşına olduğu, tanıdık ortamlardan seçilmelidir. Örneğin; aile, okul, çok bilinen öyküler, masallar gibi.
3. Storyline Yaklaşımı uygulama süreci, disiplinler arası yaklaşıma uygun olarak ele alınmalı ve farklı disiplinlere ait amaç ve kazanımlar da sürece dâhil edilmelidir.
4. Öğrencilerin süreç öncesinde var olan bilgilerinden yola çıkılmalıdır.
5. Oluşturulan Storyline Yaklaşımı sürecinin motivasyonu ve ilgiyi canlı tutabilmesi için düğüm noktaları çok iyi belirlenmeli ve üzerinde çalışmak üzere olaylar yaratılmalıdır.
6. Storyline Yaklaşımı süreci, uygulayıcı öğretmen tarafından planlanmalıdır.
7. Değerlendirmede alternatif ölçme yöntemlerine yer verilmeli ve etkin kullanılmalıdır.
8. Öğretmenin değil öğrencilerin aktif olması gerektiği gerçeği unutulmamalıdır.

9. Gelen sorularda cevabı söylemek yerine, öğrencilere söyletmek yolu tercih edilmelidir.
10. Storyline Yaklaşımı kullanılan sınıf ortamlarında, işbirliğine müsaade edecek biçimde fiziki ortam düzenlemeleri yapılmalıdır.
11. Sınıf ortamlarında her an araştırma yapmaya, başvuruda bulunmaya imkân sağlayacak biçimde her türlü bilişim alt yapısı ve başvuru kitapları bulunmalıdır.
12. Etkinlikler, öğrencilerin işbirliği ve yoğun iletişim içerisinde bulanabilecekleri şekilde düzenlenmelidir.
13. Ders kitabı benzeri bir kaynak benimsenmemelidir.

5.4. Araştırmacılara Yönelik Öneriler

Storyline Yaklaşımı üzerine gelecekte yapılacak alan araştırmalarında şu konuların ele alınması önerilebilir:

1. Storyline Yaklaşımı, tüm öğretim düzeylerinde uygulanabilecek bir yöntemdir. Bu nedenle yöntemin, okul öncesinden, yükseköğretim düzeyine kadar tüm öğretim seviyelerinde kullanımına dair eğitimler düzenlenerek yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.
2. Storyline Yaklaşımının, farklı yaş gruplarına dair somut örnekleri hazırlanarak, kongre ve konferanslarda tanıtılması sağlanmalıdır.
3. Storyline Yaklaşımı, disiplinler arası yaklaşıma uygun öğrenme ortamları oluşturulmasına da imkân tanıdığından, birden fazla disiplinde akademik başarının ölçüldüğü araştırmalar yapılabilir.
4. Storyline Yaklaşımı sürecinde düşünme becerilerinin etkisi araştırılabilir.
5. Yaratıcılığın, Storyline Yaklaşımı sürecinde nasıl etkilendiği araştırılabilir.
6. Öğrenme stillerinin, bir Storyline Yaklaşımı sürecinde bireysel farklılıklara nasıl etki ettiği araştırılabilir.
7. Storyline Yaklaşımını bir öğretim yöntemi olarak kullanmış öğretmenlerin, yönetime ilişkin görüşleri alınabilir.
8. Storyline Yaklaşımında “Anahtar Soruların” öğrenciler üzerindeki etkisinin belirlenebilmesi amacıyla “kaliteli soru” yazımı üzerine araştırma yapılabilir.
9. Storyline Yaklaşımının öğrencilerin üst düzey düşünme becerilerine etkisini ölçebilmek amacıyla Bloom taksonomisine uygun bir başarı değerlendirmesi yapılabilir.

Kaynakça:

1. Ahlquist, S. I. (2011). *The impact of the storyline approach on the young language learner classroom : a case study in Sweden*. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsble&AN=edsble.548413&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>
2. Andersson L., Markinhuta R. (2006). *Övergripande Perspektiv Möter Amnesundervisning – Att Anvanda Storylinemetoden I Utbildning För Hallbar Utveckling Och Naturorienterade Amnen*. (Lararutbildningarna: 2006:124). Lulea, İsveç: Lulea Tekniska Universitet.
3. Alebiosu, K., & Afuwape, M. (2012). *Spicing Up Basic Science Instruction with Storyline Strategy; What Is Students' Achievement?*. *African Research Review*, 6(3), 252267.
4. Arslan A. (2016). *İşbirlikli Öğrenme Modelinin Fen Öğretimi Laboratuar Uygulamaları Dersinde Akademik Başarı, Kalıcılık ve Tutuma Etkileri*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Elazığ: Fırat Üniversitesi.
5. Bell, Steve. steve@storylinescotland.freemove.co.uk, Dear Serkan, serkan_y_g@hotmail.com (25.04.2003)
6. Bergbak A.S., Forozin A. (2003). *Elevers Motivation I Grundskolan Och Gymnasiet* (Pedagogutbildningarna: 2003:107 PED). Lulea, İsveç: Lulea Tekniska Universitet.
7. Björkman E., Sundberg M. (2005). *Storyline som inlärningsmetod och arbetsatt*. (Pedagogutbildningarna: 2005:052). Lulea, İsveç: Lulea Tekniska Universitet.
8. Cırık, İ. (2005). *İlköğretim 5. sınıf Sosyal Bilgiler dersi "Güzel Yurdumuz Türkiye" ünitesi için sosyokültürel oluşturmacı ve geleneksel öğrenme ortamının öğrenenlerin akademik başarılarına, öğrenme kalıcılığına ve görüşlerine etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: Yıldız Teknik Üniversitesi
9. Coşkun M. (2013). *Matematik Kavramları Öğretiminde Öyküleştirme Yönteminin Tutuma Ve Başarıya Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi
10. Creswell J. (2007). *John Dewey and the Storyline Method*. Bell S., Harkness S, White G. (Ed.), *Storyline: Past, Present & Future* (s. 89103) içinde. Glasgow: Enterprising Careers: University of Strathclyde.
11. Cyvin J., Lund A. B. (2017, Ağustos). *Storyline – An Approach To Situated Content Knowledge In Science Education* [Öz]. ESERA 2017 Conference'da Sunulan Bildiri. Dublin, İrlanda. Erişim Adresi: https://keynote.conferenceservices.net/resources/444/5233/pdf/ESERA2017_1194_paper.pdf
12. Çakar E. (2013). *Fen ve Teknoloji Dersinde Araştırmaya Dayalı Öğrenmenin Öğrencilerin Erişilerine, Kavram Öğrenmelerine, Üstbilis Farkındalıklarına ve Fen ve Teknoloji Dersine Yönelik Tutumlarına Etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir: Ege Üniversitesi
13. Demir, S. (2012). *The Effect of Storyline Method on Students' Achievements in 5th Grade of Science and Technology Courses*. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 46, 5026–5029. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.06.380>

14. Dös, B. (2015). Creating Online Storylines for Increasing the Knowledge Retention. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 195, 1051–1056. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.06.148>
15. Wendy, E. (2010). Teachers who initiate curriculum innovations : motivations and benefits. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsble&AN=edsble.557165&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>
16. Güney S. Y. (2003). *İlköğretim 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Öykü Tabanlı Öğrenme Yaklaşımına İlişkin Bir Durum Çalışması*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
17. Gürol A. ve Keringil S. (2012). *Primary School Education PreService Teachers' Views about the Application of Storyline Method in Social Studies Teaching*. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsair&AN=edsair.doajarticles..7eee67e26b76eb43a196c3c193344816&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>
18. Harkness, Sallie. How the Storyline Method came to be... (Çev. Serkan Y. Güney), August, 1993. <<http://www.storyline.org/history/index.html>>(28.03. 2007)
19. Hugosson J. (2005). *Storyline – ur en rollspelares synvinkel*. (Beteckning: Rel C ht 2004:4). Gavle, İsveç: Höskolan i Gavle.
20. Kargın E.K. (2017). *Problem Çözme Yönteminin Ortaokul Öğrencilerinin Fen Bilimlerine Yönelik Tutum, Bilimsel Süreç Becerileri ve Akademik Başarılarına Etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Bursa: Uludağ Üniversitesi
21. Komonnak O., Kittitornkool J. ve Srichai N. (2006). The Process of Integrating Environmental Multidisciplinary Instruction by Organizing Activities in a Primary School: A Case Study of Julasamai School, Tambon Bor Yang, Amphoe Muang, Changwat Songkhla. *Songklanakarin Journal of Social Sciences and Humanities* 12(4) Oct. Dec. 2006: 619638
22. Kuş M., & Alcı B. (2014). *Students' Beliefs on Effectiveness of Storyline Method in History Teaching*. <https://doi.org/10.13054/mije.14.48.4.3>
23. Letschert, J., Grabbe Letschert, B., & Greven, J. (2006). *Beyond storyline. Features, principles and pedagogical profundity*. Enschede: Stichting Leerplan Ontwikkeling (SLO).
24. Lund. B., Rasmussen A. (2004). *Children Cooperating In An Ict Context* [Öz]. AARE International Education Research Conference'da Sunulan Bildiri. Melbourne. Erişim Adresi: vbn.aau.dk/ws/files/126011/abstractfil.pdf
25. Lundgren O. (2008). *Storyline På Gymnasiet*. (Examensarbete 15 hp, Hötsterminen 2008). Kalmar, İsveç: Kalmar Höskolan/University.
26. MEB, (2005), *"İlköğretim 15. Sınıf Programları Tanıtım El Kitabı"*. Ankara: MEB Yayınları.
27. BELL S., S. Holm, İ. Jorgensen, H. Jorgen Kristensen, S. Larsen, M. Meiling, K. Meldgaard, A. B. Rasmussen, J. Raahauge, A. Marie Scaeffler. *Storyline Paedagogikken – Nye veje til Tvaerfaglighed og undervisningsdifferentiering*, (Çev. Serkan Y. Güney), Clemenstrykkeriet, Aarhus, 1994.

28. Mitchell, P. (2016). *The impact of the storyline method on the foreign language classroom : an action research case study with military linguist cadets*. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsble&AN=edsble.691043&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>
29. MitchellBarrett, R. (2010). *An analysis of the storyline method in primary school : its theoretical underpinnings and its impact on pupils' intrinsic motivation*. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=edsble&AN=edsble.525372&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>
30. Omand, C., (2014). *Storyline: Creative Learning Across the Curriculum*. İngiltere: The United Kingdom Literacy Association (UKLA). [Adobe Acrobat Reader sürümü]. Erişim adresi: https://ukla.org/extracts/Storyline_Creative_Learning_extract.pdf
31. Orehağ J. (2017). *Space Adventure The Storyline Method and Young English Language Learners' Motivation*. Yayınlanmamış Lisans Bitirme tezi, Gavle, İsveç: University of Gavle
32. Özden G. (2012). *İlköğretim 5. Sınıf "Canlılar Dünyasını Gezelim, Tanıyalım" Ünitesinde Kullanılan Öyküleştirme Yönteminin Öğrencilerin Başarı ve Kavramsal Öğrenmelerine Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, İstanbul: İstanbul Üniversitesi
33. Özden, Y. (2003). *Öğrenme ve Öğretme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
34. Özşarı, E. (2017). *Öyküleştirme Yöntemine Dayalı Eğitimin Beş Yaş Grubundaki Çocukların İlköğretime Hazır Bulunuşluk Seviyelerine Etkisinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Bolu: Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
35. Penrod, K., Erion, R.L. (2011) *CreateaTeen Storyline, My SoTL in EducationalPsycho logy.SoTL Commons Conference*. 4. Erişim adresi: <https://digitalcommons.georgiasouthern.edu/sotlcommons/SoTL/2011/4>
36. Peterszen, W.H. (2001). *Konstruktivistische Didaktik*. W.H. Peterssen (Ed.), *Lehrbuch Allgemeine Didaktik*. (6th ed.)(pp. 95135). München: Oldenbourg Schulbuchverlag.
37. Plasskitt, R. (2007). *Designing Valid and Reliable Assessments within a Storyline Topic*. Bell S., Harkness S, White G. (Ed.), *Storyline: Past, Present & Future* (s. 187193) içinde. Glasgow: Enterprising Careers: University of Strathclyde.
38. Schwanke, U. ve Gronostay, L. (2007). *Constructivism and Storyline*. Bell S., Harkness S, White G. (Ed.), *Storyline: Past, Present & Future* (s. 5461) içinde. Glasgow: Enterprising Careers: University of Strathclyde.
39. Sertsöz A. (2017). *6 Yaş Çocuklarına Öyküleştirme Yöntemi İle Verilen Matematik Eğitiminin Çocukların Matematik Başarılarına Olan Etkisinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi
40. Smogorzewska, J. (2012). *Storyline and Associations Pyramid as Methods of Creativity Enhancement: Comparison of Effectiveness in 5YearOld Children*. *Thinking Skills and Creativity*, 7(1), 28–37. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eric&AN=EJ955839&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>

41. Solstad A.G. (2006, Ekim). *STORYLINEa Strategy for Active Learning and Adapted Educationa Partnership Project between Teacher Education and Practice Schools* [Öz], 31 st Annual ATEE Conference'da sunulan bildiri. Portorož, Slovenia. Erişim Adresi: www.pef.unilj.si/atee/9789616637060/097104.pdf
42. Şahbaz Ö. (2010). *İlköğretim 5. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersinde Kullanılan Farklı Yöntemlerin Öğrencilerin Bilimsel Süreç Becerileri, Problem Çözme Becerileri, Akademik Başarıları ve Hatırda Tutma Üzerindeki Etkileri*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi
43. Şavşet S. (2016). *Sorgulama Tabanlı Eklektik Okul Öncesi Eğitim Etkinliklerinin Etkisinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, İstanbul: Okan Üniversitesi
44. Şekerci H. (2018). *Sosyal Bilgiler Öğretiminde Storyline Yaklaşımının Etkliliğinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi
45. Tepetaş G. Ş. (2011). *6 Yaş Çocuklarının Temel Kavram Bilgi Düzeylerini Desteklemeye Yönelik Öyküleştirme Yöntemine Dayalı Bir Eğitim Uygulaması*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Ankara: Ankara Üniversitesi
46. Toy İ. (2015). *Storyline Yönteminin 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Kazanımlarının Gerçekleşmesine ve Kalıcı Öğrenmeye Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Erzincan: Erzincan Üniversitesi
47. Yakut, İ. (2014). *Günümüzün Eğitim Ortamlarında Resimli Öykü Taslağı (Storyboard) ve Öyküleştirme (Storyline) Tekniklerinin İşlevleri*. Akdeniz Üniversitesi. Erişim Adresi: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=ir00559a&AN=tuda.article.291605&lang=tr&site=edslive&authtype=ip,uid>
48. Yaşar Ş, ve Anagün Ş. S. (2008). *İlköğretim Beşinci Sınıf Fen Ve Teknoloji Dersi Tutum Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışmaları Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. Anadolu University Journal Of Social Sciences Cilt/Vol.:8 Sayı/No: 2 : 223–236
49. Yiğit E. Ö. (2007). *Öyküleştirme Yönteminin 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Programı Ülkemizin Kaynakları Ünitesindeki Öğrenci Başarısı Üzerine Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi
50. Yıldırım M. (2018). *Bağlam Temelli Öyküleştirme Yöntemi İle Yapılan Öğretimin Fen Bilimleri Dersinde Başarı, Yaratıcılık ve Tutumlara Etkisi*. Yayınlanmamış Doktora tezi, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi
51. Yüksel, A., & Avcı, S. (2013). Teachers' And Students' Views On The Storyline Approach. <https://doi.org/10.19126/suje.80542>.